

מ"י 9439/04/16 - ליאורה כהן שיקלי נגד אביר כהן 2. משטרת ישראל - תחנת לב תל אביב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"י 9439-04-16 מדינת ישראל נ' כהן

לפני כבוד השופטת כריסטינה חילו-אסעד
המבקשת:
נגד

המשיבים:
1. אביר כהן 2. משטרת ישראל - תחנת לב תל אביב

החלטה

לפני בקשה של המבקשת, הגב' ליאורה כהן שיקלי (להלן: **המבקשת**), לעיין בתיק שבכותרת, שעניינו הליך מעצר לצרכי חקירה מיום 06.04.2016 אשר התנהל בעניינו של בן זוגה לשעבר, מר אביר כהן (להלן: **המשיב**). המבקשת היא נפגעת העבירה בתיק מושא בקשה זו.

ביום 11.04.2021 ביקשתי את עמדת המשיבים - החשוד, והיחידה החוקרת (להלן: **המשיבה 2**) - לבקשת העיון. המשיבה 2 העבירה את הבקשה ליחידת התביעות, וזו לא הביעה התנגדות לעיון בפרוטוקול הדיון מושא תיק זה ואף ציינה כי התיק נסגר מחוסר ראיות. המשיב לא הגיב לבקשה אף שניתנה שהות מספקת לכך ואף שעיון בתיק מלמד כי ההחלטות הומצאו למשיב כדין.

בקשתה של המבקשת לעיין בתיק בית משפט נשענת על תקנות בתי המשפט ובתי הדין לעבודה (עיון בתיקים), תשס"ג-2003 (להלן: **תקנות העיון**). תקנה 4 מסדירה את זכות העיון בתיק בית משפט של מי שאינו בעל דין ומתירה לכל אדם לפנות לבית המשפט ולבקש לעיין בתיק, ובלבד שהעיון בו לא אסור על פי הדין. מדובר בזכות הנגזרת מעקרון פומביות הדיון המעוגן בסעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה וסעיף 68 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984.

עם זאת, זכות העיון אינה אבסולוטית והיא כפופה לסייגים המנויים בתקנה 4(ד), שזו לשונה: "בבואו לשקול את בקשת העיון ייתן בית המשפט את דעתו, בין השאר, לענינו בתיק של המבקש, לענינם של בעלי הדין ושל מי שעלול להיפגע כתוצאה מהעיון, וכן לסבירות הקצאת המשאבים הנדרשת לשם היענות לבקשה".

בית המשפט העליון דן בשאלת היקפה של זכות העיון בתיקי בית המשפט בבג"ץ 5917/97 **האגודה לזכויות האזרח בישראל נגד שר המשפטים** (פורסם בנבו, 2009) וקבע את הדברים הבאים:

"בהתאם להלכה בסוגיה זו, ברור היום לכל כי נקודת המוצא לבחינתן של בקשות עיון הינה כי יש לאפשר את העיון בתיקי בית המשפט. תפיסת יסוד זאת נובעת מההכרה במעמדו של

עקרון פומביות הדיון, והיא מתחייבת ממנו. (פסקה 24, ההדגשה במקור - כח"א)

בהמשך, נקבע מבחן תלת שלבי לצורך בחינת בקשות לעיון בתיקים על רקע העקרון האמור, כדלהלן:

"ראשית, נבחנת השאלה האם קיים איסור בדין לעיון בחומר המבוקש. ככל שהתשובה לשאלה זו היא בשלילה, נבחנת בשלב השני השאלה האם העיון הוא מוצדק. על רקע נקודת המוצא באשר למתן זכות העיון, כבר נפסק כי הנטל על בעל הדין המתנגד לעיון לשכנע כי אין להתירו [...] אם תוצאת האיזון הינה שישנה הצדקה עקרונית לאפשר את העיון, יש לעבור לשלב השלישי. בשלב זה נבחנת השאלה כיצד ניתן להגשים את מטרת העיון תוך פגיעה מידתית ככל האפשר בזכויות ובאינטרסים של בעלי הדין שהתנגדו לעיון." (שם)

על יסוד הדברים האמורים, ולאחר שעיינתי בבקשה ובתגובת המשיבה 2, החלטתי להיעתר לבקשה. אלה נימוקי:

1. הליך המעצר שהתקיים בעניינו של המבקש היה הליך פומבי, הדיון וההחלטה ניתנו בדלתיים פתוחות, ולא קיים איסור חוקי מפני עיון בפרוטוקול הדיון ומסירתו. בעניין עיון בהחלטה, באופן ספציפי, ניתן להפנות גם לתקנה 2(ב) הקובעת כי "כל אדם רשאי לעיון בהחלטות שאינן אסורות לפרסום על פי דין".
2. לא שוכנעתי כי העיון בתיק בית המשפט, המכיל את הבקשה להארכת מעצרו ופרוטוקול הדיון הקצר אשר התקיים במסגרת בקשה זו ביום 06.04.2016, ואשר בסופו הוארך מעצרו של המשיב עד ליום 07.04.2016 יפגע במשיב, בפרטיותו או בזכויותיו יתר על המידה. יוזכר כי המשיב לא הגיב לבקשה ולא הציג נימוקים המצדיקים מניעת העיון מהמבקשת.
3. יתרה מזו, למבקשת זיקה ישירה לתיק זה מאחר והיא המתלוננת בתיק. בעניין זה יובהר כי בקשתה של המבקשת במקרה דנן לעיון בתיק בית המשפט אינה נשענת על חוק זכויות נפגעי עבירה אלא על תקנות העיון המעניקות, כאמור, **לכל אדם** זכות לעיון בתיקי בית המשפט, בכפוף לסייגים ולמגבלות אשר נקבעו בהן. בענייננו קיים למבקשת, בנוסף, גם עניין פרטני ואינהרנטי מובהק.
4. החומר הקיים בתיק בית המשפט, ואשר העיון בו מתבקש, מכיל למעשה את בקשת המעצר ופרוטוקול הדיון מיום 06.04.2016 בלבד, ולא נדרשת הקצאה בלתי סבירה של משאבים לשם עיון בהם.

לאור כל האמור, הבקשה מתקבלת.

המזכירות תאפשר למבקשת לעיון בתיק בית המשפט שבכותרת, קרי: בבקשה שהגישה היחידה החוקרת להארכת מעצרו של המשיב ובפרוטוקול הדיון מיום 06.04.2016.

המזכירות תעביר החלטה זו לצדדים.

על מנת לאפשר למשיב להשיג על ההחלטה, היא תיכנס לתקופה ביום 24.06.2021.

ניתנה היום, כ"ז סיוון תשפ"א, 07 יוני 2021, בהעדר הצדדים.

